

Den Store Nord-Norgeturen

Jeg bodde i Lakselv og jobbet på Banak Flystasjon fra 1985 til 1987. I år var det på tide og besøke gamle tomter

TEKST & FOTO: BAARD MELDAL-JOHENSEN

Den gang hadde jeg også motorsykkkel, og reiste litt rundt der oppe i Finnmark. Men jeg kom egentlig aldri så veldig langt. Så flyttet jeg sørover og siden har jeg aldri kommet meg så langt nord på egne hjul igjen.

Nå dukket det imidlertid opp en mulighet. Før ferietiden satte inn kunne jeg ta fri fra jobben en uke. Hjemmefronten ga sitt samtykke og dermed var turen i boks.

En skal jo liksom ha grunner til å gjøre ting, så jeg fant to praktiske "unnskyldninger" for å reise. Siden tidlig på 90-tallet har jeg bodd i et lite tunneltekt nær jeg er på tur, så nå var det på tide å oppgradere. Til lavvu. De beste lavvuene lages i Kautokeino av et firma

Artikkelforfatteren slapper av utenfor sin nyinnkjøpte lavvu fra Kautokeino-firmaet Venor

som heter Venor. Etter å ha søkt litt på nettet fant jeg ut at en 4-6 manns lavvu var passe for mitt bruk. Liten nok til å få med på motorsykkelen og stor nok til hele familien når vi er på andre turer. Lavvu ble bestilt for henting i Kautokeino.

Den andre grunnen til å reise nordover var årets Norgestreff som skulle arrangeres i Harstad i slutten av den aktuelle uken.

Lavvu i Kautokeino

Øst-Finnmark stod på listen over steder jeg ikke har sett så mye av og derfor ble det satt av tid til en visitt dit, mellom telthenting og Norgestreffet. Reiseruta ble slik: To dager transport til Kautokeino, noen dager i Finnmark, deretter til Harstad og Norgestreffet på torsdag. Avreise lørdag morgen, hjemme søndag...

Første mål var Kautokeino. Turen ble delt i to omtrent like lange etapper. Jeg startet i regnvær tidlig lørdag morgen den 11. juni. Regnet ga seg fort, men kom tilbake et par timer mellom Mora og Østersund. Stoppet i Vilhelmina og kjørte videre derfra til Kautokeino på søndag.

Solen skinte når jeg kom til Kautokeino søndag kveld. Den skinte natten igjennom og den skinte når jeg våknet mandag morgen. Jeg hadde avtalt å hente lavvuen hos Venor denne dagen, slik at jeg hadde noe å bo i på resten av turen.

Dessuten var det en ting til jeg måtte fikse: Når jeg smurte kjedet søndag kveld, oppdaget jeg at klipsen til kjedelåsen var borte. Jeg har aldri klart å miste denne før, men nå langt ute på vidda var den altså borte. Kjedet hang fint sammen, men jeg var lite lysten på å dra av gårde uten å få gjort noe med saken. To hus bortenfor Venor ligger den lokale Yamaha forhandleren, så jeg forsøkte meg med et besøk der. Yamaha på de kanter betyr stort sett snøscootere og firehjulinger. Det viste seg imidlertid at de firehjulingene som bruker kjede, stort sett bruker 520-kjede, slik som BMW'en min. Han hadde ikke riktig lås i skuffen sin, men ringte en kjenning, og han hadde. Smakk på plass.

Lavvuen var nesten klar da jeg kom tilbake til Venor, og etter litt leting fant de også pluggen, som de først sa de "var fri for". Pakningen på sykkelen ble

litt større, men ikke verre enn at det fremdeles var god plass til meg.

End of Europe

Turen gikk videre over vidda til Karasjok og langs Tana-elven til Tana Bru. Videre østover til Varangerbotn. Vadsø ble passert før det ble pause på Ekkerøy. Veien fortsatte og jeg fulgte på til Vardø. Der ble det en kikk innom Vardøhus Festning og middag på byens restaurant - jeg fant bare én. Veien var ikke slutt ennå, og jeg fortsatte mot dagens mål, som var Hamningberg.

Første natt i lavvuen var god, selv om det ikke var helt vindstille, og heller ikke direkte varmt. Frokost ble laget på primus i teltet før jeg pakket for å reise videre. Eller videre; veien stopper jo i Hamningberg, så den eneste muligheten var å kjøre tilbake til Varangerbotn. Den planlagte ruta gikk til Tana Bru og så opp til Berlevåg.

Ved Tana Bru ble det lunsj og kartgranskning. Magefølelsen sa jeg burde komme meg litt lenger vestover, og dersom jeg tok veien til Mehamn og Gamvik, så var jeg over Ifjordfjellet denne dagen. Som tenkt, så gjort. Ved Ifjord tok jeg av Rv 888

mot Mehamn. Den første delen av veien var dårlig, humpete og lappete asfalt. Etter noen mil endret det seg til fin motorvei (!) over fjellet. Et stykke med veiarbeid var det, men for en "ordentlig" motorsykel var ikke litt grov grusvei noe problem.

I Mehamn ble det bensinfylling før turen gikk de to milene til Gamvik, der kartet sa at det var camping. I Gamvik var imidlertid campingten skiltet videre mot Slettnes Fyr. Ja vel, men da var det også slutt på veien. Jeg var ved verdens nordligste fastlandsfyr, som ligger på 71 grader 5 minutter nord! Nordkapp ligger som kjent på en øy, så lenger nord i fastlandsnorge enn dette er det ikke lett å komme.

Campingplassen viste seg å være et hus med en skrå hage rundt. Dusj og toalett i kjelleren. Greit nok, gratis dusj var det også. Mat var det ikke mulig å få servert i Gamvik denne tirsdagen. "Gjesten" hadde ikke åpent for servering denne dagen. Det var ingen stor krise da jeg hadde mat i bagasjen.

På gamle tomter

Neste dag gikk turen tilbake til Ifjord. Noen annen vei var det ikke å kjøre. Fra Ifjord videre vestover til Lakselv. 18 år siden sist jeg var der. Litt rart å være tilbake på gamle tomter. Jeg gikk litt rundt og mimret og ringte en kollega som hadde blitt pensjonist og fremdeles bodde der oppe. Han var i bygda, og snart satt vi i solskinet hjemme på terrassen hans og frisket opp gamle minner. Banak Flystasjon er slett ikke som den var og jeg syntes det var best å la det bli med minnene. Var ikke innenfor porten, og hadde heller ikke noe stort ønske om det.

Etter noen timer i Lakselv gikk turen videre ut langs Porsangfjorden og over Sennalandet til Alta. På Alta River Camp ble lavvuen slått opp igjen, for siste gang i Finnmark på denne reisen.

I Alta våknet jeg til det samme strålende været jeg sovnet til. Det er nesten trist å forlate Finnmark i et

slikt flott vær, men ingenting kan vare evig. Fra Alta var det bare å følge E6 videre sørover. Det er ikke så mye å si, annet enn at veistandarden er varierende og naturen overveldende.

Noen nødvendige stopp ble det på turen. Ved Bardufoss tok jeg av E6 mot Sørreisa. Det går ferge fra Sør-Rolsnes til Harstad, samtidig som veien ut dit så litt mer interessant ut enn E6'en. Jeg fant fergeleiet og ferga kom etter en drøy times venting. En sjøreise senere var jeg i Harstad og fant veien opp til Folkeparken og Norgestreffet.

Norgestreff

Treffet begynte offisielt denne torsdagen, og jeg booket inn som nummer trehundreognoe. Jeg fant en plass i bjørkeskogen og satt opp lavvuen igjen. På treffet var det servering hele døgnet, unntatt mellom 06.00 og 08.00! Mat og øl så mye en orket.

Det var kjentfolk å se fra nord og fra sør, alle så ut til å trives i sola og varmen. Dusjer var det dårlig med på treffplassen, men jeg tok årets første utendørs bad i Grunnvannet. Det var slett ikke så kaldt.

Fredag var hviledag, uten en eneste kilometer kjørt. Tok en tur ned i byen, badet og lå i solen og slumret. Lørdag var det tid for å sette forhjulet sørover. Oppe

tidlig, pakket på sykkelen og var klar til frokost klokken åtte. Gratis frokost til alle treffdeltagerne. Forlot Harstad og kjørte til Lødingen der jeg kom 5 minutter for sent til ferga. Den hadde nettopp lagt fra kai og var ikke interessert i å gå inn igjen for å plukke opp en motorsyklist. Neste ferge kom om halvannen time. Men men; det var bare å en tur på Esso'n, fylle tanken, lese VG og vips - der kom en ny ferge.

Hjemover

Turen nedover gikk raskt. Middag i Saltdalen, kort stopp på Saltfjellet, kveldsmat på Namskogan og campinghytte i Steinkjer.

Søndag gikk ennå raskere, med bensin i Trondheim, bensin og mat på Koppang og så "plutselig" var gubben hjemme igjen. Total distanse 5147 km. Norge er langt!

